HOMILIARIUM, U.A. GREGORIUS MAGNUS
Entstehungsort unbestimmt, 1424 Seite 100r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

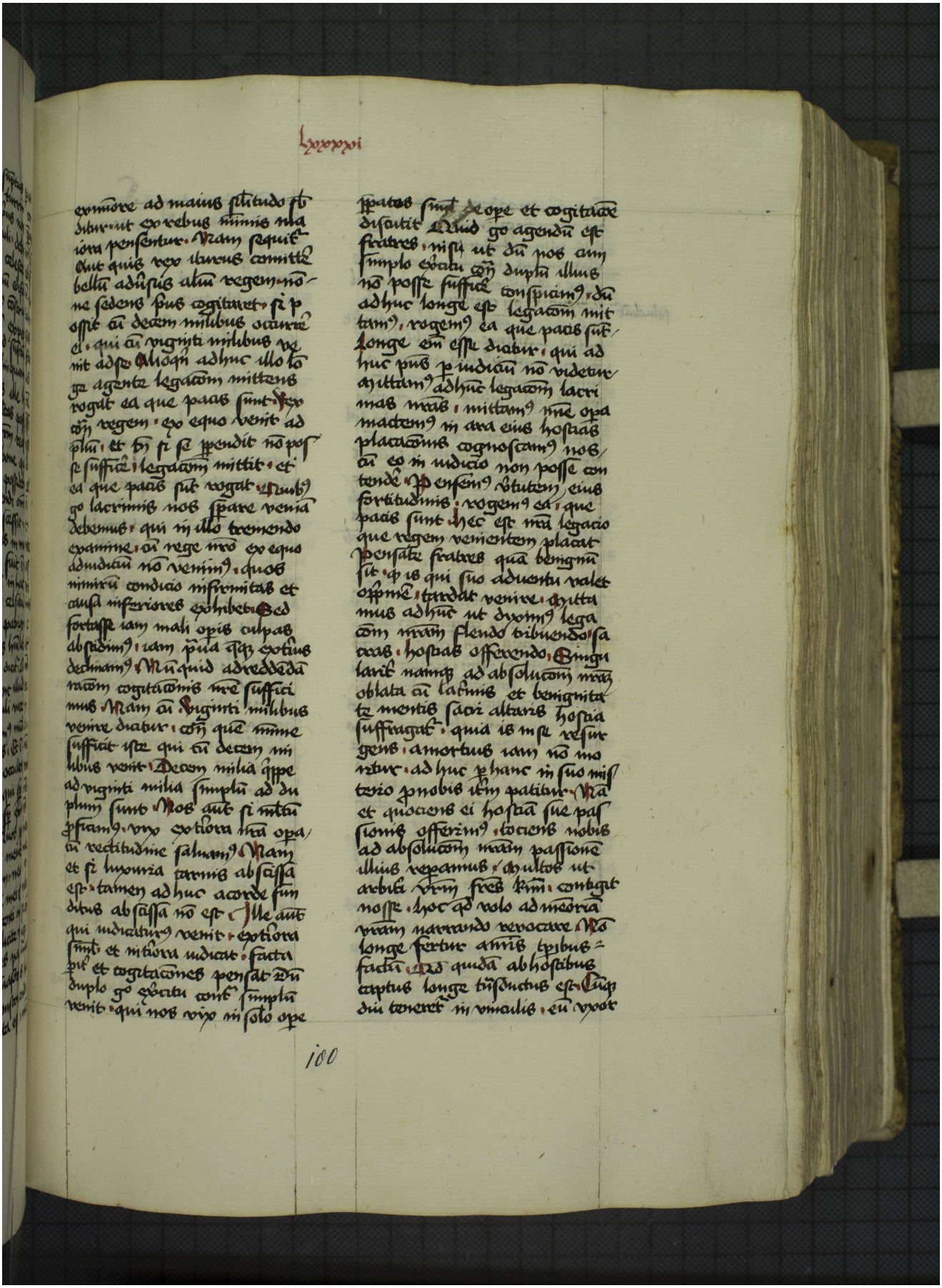

exercitore ad manus stitutus sit
datur. ut ex rebus minimis ma
iora pensentur. Nam sequit
aut quis rex iturus committe
bellum adversus alium regem. no
ne sedens prius cogitaret. si p
ossit cum decem milibus occurre
re. qui cum viginti milibus ve
nit adsp. Aliqn adhuc illo lo
ge agente legatorum mittens
rogat ea que pacis sunt. Rex
enim regem. ex equo venit ad
plum. et hi si se prendit non pos
se sufficere. legatorum mittit. et
ea que pacis sunt rogat. Rum
go lacrimis nos spare venia
deprecemur. qui in illo tremendo
examine. cum rege meo ex equo
admodum non veniemus. quos
minimum condicio infirmitas et
causa inferiores exhibet. Sed
fortasse iam mali opis culpas
abscidimus. iam pia spes cotidie
decimamus. Nunquid adrededa
ratum cogitationis mere suffici
mus. Nam cum viginti milibus
venire datur. cum quis minime
sufficit iste qui cum decem mi
libus venit. Decem milia ergo
ad viginti milia simplum ad du
plum sunt. Nos autem si intu
emur. vix ex tiora mea opera
cum rectitudine salvamur. Nam
et si luxuria carnis abscissa
est. tamen ad huc acorde fun
ditus abscissa non est. Ille autem
qui iudicatur venit. ex tiora
sunt. et in tiora iudicat. factum
pie et cogitationes pensat. cum
duplo go exercitu contra simplum
venit. qui nos vix in solo ope
superatos sunt. ex ope et cogitatione
disputit. Quid go agendum est
fratres. nisi ut dum nos cum
simplo exercitu cum duplum illius
non posse sufficere conspiramus. dum
adhuc longe est legatorum mit
tamus. regemque ea que pacis sunt
longe cum esse datur. qui ad
huc prius p iudicium non videtur
ayittamus adhuc legatorum lacri
mas meas. mittamus mee opa
mactemus in arca eius hostias
placationis cognoscamus nos
cum ex in iudicio non posse con
tendere. Per ensem. obtuten eius
fortitudinis. regem. ea. que
pacis sunt. Hec est mea legatio
que regem venientem placat.
Pensate fratres quam benignum
sit. ut is qui suo adventu valet
oppime. tardat venire. ayitta
mus adhuc ut dyoum. lega
tum meum flendo bibendo sa
cras. hostias offerendo. Singu
lariter namque ad absolutorum mea
oblata cum lacrimis et benignita
te mentis sacri altaris hostia
suffragat. quia is ipse resur
gens. a mortuis iam non mo
ritur. ad huc pro hanc in suo mis
terio pro nobis iterum patitur. Ma
et quocuiens ei hostia sue pas
sionis offerimus. tociens nobis
ad absolutorum mea passione
illius repacamus. ayultos ut
arbitri verum fres kim. contingat
nosse. hoc ad volo ad memoria
vram narrando revocare. No
longe fertur annis tribus
factum. Ad quida ab hostibus
captus longe transductus est. Cum
diu teneret in vinculis. eum vvor